

eller uden sin Hustrus Samtykke? Ere de Kapitaler, han har løbende i sin Forretning, nok til at udføre Foretagendet, saa vil hun vanskelig kunne hindre det, men Sagen faar da heller ikke stor Betydning; maa han derimod skaffe ny Kapital, saa vil han ikke kunne handle paa egen Haand. De smaa Dispositionsstridigheder fra det daglige Liv vil ingen Lovordning kunne hindre; om 50 Kr. skulle anvendes til dette eller hint, maa Ægtefællerne se at blive enige om, saa godt de kan. Som nu Sagen staar, kan Hustruen ikke juridisk hindre Manden i at bruge dem, som han vil; men praktisk kan han ogsaa grumme vanskelig hindre hende, naar hun absolut vil bruge dem. Er der Særeje, saa kan ingen af Parterne juridisk hindre hinanden i saadanne Selvraadigheder, men derfor ophører den ene ikke paa det stærkeste at fordømme den anden Parts Selvraadighed.

Fru W. benytter det anførte Exempel med Kjøbmanden, der vil oprette en Filial, for at vise mig, hvor vanskeligt det kan være at bedømme et Foretagendes Sundhed, og for derigjennem at gjøre gjældende, at en Hustrus Raadgivning for den forretningsdrivende Mand er en Monstrøsitet. Noget ironisk spørger Fru W. mig, hvorfra de mange Falliter komme, naar det er saa let at danne sig et Blik over en Forretnings Sundhed. Det forbauser mig, at Fru W. ikke har bemærket, at de fleste Falliter skrive sig fra Letsindighed; man har vel vidst Risikoen, men med en Spillers Lidenskab haabet paa Lykken. Hin Kjøbmand, som paatænker at danne sig en Filial, vil jo efter Fru W's egen Mening være sig bevidst, at han kun løselig kan beregne, om det vil betale sig. Men er han en besindig Mand, saa vil han videre spørge sig, hvorledes det vil stille sig i det uheldigste Tilfælde, og om han er i Stand til at bære Tabet uden at hæmmes betydelig i sin nuværende Forretning. Mange Kjøbmænd undlade at fordybe sig i dette Spørgsmaal, men det lurar hos næsten dem allesammen som en Slags ond Samvittighed, der holdes nede af de sangvinske Forventninger, som blænde dem. En Hustru vilde efter hele sin Stilling ikke saa let staa Fare for at blændes, men foretrække det sikre beskednere givne fremfor det, som bringer enten Knald eller Fald.

Med disse Par Bemærkninger har jeg kun paany villet indskærpe, at det, efter alt hvad vi kjende til Menneskets Natur, kun da kan lykkes ad Retsordningens Vej at støtte Ægteskabets Udvikling, naar det betones, at Ægtefællerne have at betragte sig som hinandens Lige i deres Stilling som Ægtefæller, som Parthavere i det fælles Hjem. De skulle ikke være lige i den Forstand, at de have lige Vilkaarlighed til at indordne sig under eller unddrage sig Hensynet til Hjemmets Tarv. Naar den ene Parts Lune fører ham ind paa en Vej, der viser bort fra Hjemmet, da maa Forholdene være ordnede